

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน อย่างแน่นอนที่ลูกได้รับผลของการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน

คำถาม: ชั้นเรียนนี้แสนมหัศจรรย์อย่างไร? อะไรคือความเพียรพยายามหลักที่ลูกต้องทำที่นี่?

คำตอบ: นี่คือการเรียนเดี่ยวเท่านั้นที่ซึ่งผู้ที่เยาว์วัย ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ และผู้ที่แก่ชราที่นั่งอยู่ด้วยกัน ชั้นเรียนนี้มีมหัศจรรย์อย่างยิ่ง ที่วันหนึ่ง แม้แต่ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ผู้ที่หลังค่อม และผู้รู้ก็จะมาและนั่งที่นี่ ความเพียรพยายามหลักที่ลูกต้องทำที่นี่ก็คือความเพียรพยายามของการจดจำระลึกถึง เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มีการเยียวยาโดยธรรมชาติของดวงวิญญาณและร่างกาย อย่างไรก็ตามลูกจำเป็นต้องมีความรู้ด้วยเช่นกันที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

เพลง: โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยอ่อน! จดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกลเลย...

โอมขานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว พ่อทางจิตอธิบายความหมายของสิ่งนี้แก่ลูกๆ ความมหัศจรรย์ก็คือผู้ที่ได้เขียนกิตะและคัมภีร์ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น พวกเขาได้ตีความหมายผิดๆ ออกมาจากทุกสิ่ง พ่อทางจิตผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ทั้งที่นี่และอธิบายความหมายของสิ่งเหล่านั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกๆ รู้แล้วว่าลูกกำลังจะกลายเป็นราชาเหนือราชาอีกครั้ง ในโรงเรียนอื่นพวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นนักกฎหมายอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นเข้าใจถึงวิธีการที่จะใช้คำว่า “อีกครั้ง” ลูกพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอีกครั้งกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง พวกเขาเฝ้าแต่ผลิระเบิดขนาดใหญ่จำนวนมากมาย่ออย่างยิ่ง พวกเขากำลังผลิระเบิดที่มีพลังอย่างยิ่ง พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งเหล่านั้นเพียงเพื่อเก็บเอาไว้! การทำลายล้างนี้ก็เป็นไปเพื่อเป้าหมายที่เป็นสิริมงคลด้วยเช่นกัน ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งใด สงครามนี้มีคุณประโยชน์ พ่อมาเพื่อให้ประโยชน์ลูก มีคำกล่าวว่า: พ่อมาและทำหน้าที่ของการก่อตั้งด้วยบราห์มา และการทำลายล้างด้วยชางก้า ดังนั้นระเบิดเหล่านั้น ฯลฯ เป็นไปเพื่อการทำลายล้าง ไม่มีสิ่งใดมีพลังมากยิ่งขึ้นไปกว่าสิ่งเหล่านั้น พร้อมกันกับสิ่งเหล่านั้นก็มีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นภัยพิบัติของพระเจ้า ภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สิ่งเหล่านั้นไม่มีอะไรใหม่! พวกเขาเฝ้าแต่ผลิระเบิดขนาดใหญ่จำนวนมากมาย่อ พวกเขาส่งว่า: พวกเราสามารถที่จะจบสิ้นทั้งเมืองออกไปได้ ระเบิดที่พวกเขาทิ้งที่ญี่ปุ่นนั้นเป็นระเบิดที่เล็กมาก เวลานี้พวกเขาได้สร้างระเบิดขนาดใหญ่มาก เมื่อพวกเขาได้มีสถานการณ์ที่ยากลำบากมากขึ้น และไม่สามารถทนต่อสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขาก็จะเริ่มใช้ระเบิด จะมีความเสียหายมากมายขนาดไหน! พวกเขาทำการทดลองกำลังดูว่าอะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาใช้จรวดนับพันๆ ล้านรูปกับสิ่งนี้ แม้แต่เงินเดือนของผู้ที่ผลิระเบิดเหล่านั้นก็มากมายอย่างยิ่ง ลูกๆ ควรจะมีความสุข โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ลูกๆ กำลังทำความเข้าใจเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ เหตุผลนั้นก็พูดว่าแน่นอนที่โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย ลูกๆ เข้าใจว่าอะไรอยู่ในยุคเหล็กและอะไรจะอยู่ในยุคทอง เวลานี้ลูกกำลังยืนอยู่ที่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกเข้าใจว่าไม่มีผู้คนมากมายนักในยุคทอง ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย ภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้ก็เคยเกิดขึ้นเมื่อวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน โลกเก่านี้ต้องถูกทำลาย จะเฝ้าแต่มีภัยพิบัติมากมาย แต่สิ่งเหล่านั้นยังอยู่ในระดับเล็ก ทั้งโลกเก่านี้จะต้องจบสิ้นอย่างแน่นอนในเวลานี้ ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากมาย พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทั้งนี้และอธิบายแก่พวกเราลูกๆ ทางจิต การทำลายล้างนี้กำลังเกิดขึ้นเพื่อลูก ได้มีการจดจำว่าเปลวไฟของการทำลายล้างได้ปรากฏออกมาจากไฟบุษยาญของความรู้ของรูดร้า บางสิ่งที่ได้อ้างไว้ในกิตะนั้นก็มีความหมายที่ดีมาก แต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านั้น พวกเขาเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ ลูกพูดว่าการทำลายล้างควรจะเกิดขึ้นในเร็วๆ นี้เพื่อที่ลูกจะสามารถไปและเป็นสุข! พ่อพูดว่า: มีเพียงเมื่อลูกได้กลับมาหาสาโทประธานเท่านั้นที่ลูกจะเป็นสุข พ่อให้ประเด็นประเภทต่างๆ มากมายและประเด็นเหล่านั้นก็อยู่ในสติปัญญาของบางคนอย่างมาก แต่อยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นน้อยนิด แม้ที่แก่ชราที่เข้าใจว่าพวกเขาต้องจดจำชีพบาบาและที่เท่านั้นเอง! สำหรับพวกเขาได้มีการอธิบายว่า: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! อย่างไรก็ตามพวกเขาเองนั้นก็ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา พวกเขาเหล่านั้นอยู่ด้วยกัน ทุกคนนั้นจะมาที่นิทรรศการ คนบาปเช่นอัจฉริยะและโสเภณี ฯลฯ ทั้งหมดนั้นต้องได้รับการยกระดับ แม้แต่คนทำความสะอาดยุคก็มาด้วยการสวมใส่เสื้อผ้าที่ดี คานธีนั้นได้ปลดปล่อยจันทาล พวกเขาได้รับประทานด้วยกันกับผู้อื่น พ่อไม่ได้ห้ามอะไรลูกอีกเลย ท่านเข้าใจว่าแม้แต่บุคคลเหล่านั้นก็ต้องได้รับการยกระดับ สิ่งนั้นไม่ได้เชื่อมโยงกับว่าพวกเขาทำงานอะไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเป็นจันทาล เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเราเคยเป็นเทพที่สาโทประธาน ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า เวลานี้ในเวลาสุดท้าย พวกเราได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ฉันดวงวิญญาณในเวลานี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกรู้เกี่ยวกับหญิงพื้นเมืองผู้ที่เคยมาในเมืองซินด์ได้เข้ามาอย่างไร เธอได้วิ่งมาพบกับบาบา เธอได้รับการอธิบายว่าเธอก็เป็นดวงวิญญาณด้วย ดวงวิญญาณทั้งหลายมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกของเขามาจากพ่อ ได้มีการขอร้องสมาชิกครอบครัวของเธอเพื่อปล่อยให้

เธอนั้นได้รับความรู้ต่อไป แต่พวกเขาพูดว่าจะเป็นความปั่นป่วนในชุมชนของพวกเขา เพราะพวกเขากลัว พวกเขาได้นำเธอไป ลูกต้องไม่พูดปฏิเสธกับใครที่มาหาลูก ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้ายกกระต่ายที่ไร้เดียงสา โสเภณี หญิงพื้นเมืองและผู้รู้ ฯลฯ ทุกคนตั้งแต่ผู้รู้จนถึงคนพื้นเมือง ลูกๆ ได้รับประโยชน์มากมายจากการรับใช้ที่ยกย่อง และผู้คนมากมายจะได้รับคุณประโยชน์ แต่ในวันที่ผ่านไป งานรับใช้ที่นักรบศการก็จะเพิ่มขึ้น บาบาเฝ้าแต่ให้ผลผลิตเข้มข้น ไม่ว่าลูกไปในที่ใดก็ตามลูกควรจะอธิบายเพิ่มขึ้น: นี่คือพ่อ, นี่คือตาต้า, และนี่คือมรดกของพ่อ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์! ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตติด้วยเช่นกัน: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เป็นเพียงว่าพวกเขานั้นได้เอาชื่อพ่อออกไป และใส่ชื่อของลูกเข้ามาแทน แม้แต่ผู้คนของบารัตก็ไม่ได้เข้าใจว่าเราดีและลักษณะนั้นมีความสัมพันธ์อะไร ประวัติศาสตร์ของพวกเขา ก่อนการแต่งงานของพวกเขาไม่ได้มีการแสดงไว้เลย ทั้งสองคนนั้นเป็นของอาณาจักรที่ต่างกัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งเหล่านี้ หากพวกเขา (ชั้นยาสซี) จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ และจะพูดว่าสิ่งเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้าชีวา ผู้คนนั้นก็จะได้พวกเขาไป พวกเขาจะถามว่า: เขาเรียนสิ่งนี้มาจากที่ใด? นั่นเป็นกฎคนใด? พวกเขาทั้งหมดนั้นจะอยู่อย่างไม่พอใจหากพวกเขาได้พูดว่าพวกเขาเรียนรู้มาจากพวกบีเค และแล้วอาณาจักรของกูรูนั้นก็จบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ผู้คนเช่นนั้นจำนวนมากมายาที่นี่ พวกเขาแม้กระทั่งเขียนบางสิ่งไว้แต่แล้วก็หายไป พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูกๆ ท่านแสดงวิธีการที่ง่ายดายอย่างยิ่งแก่ลูก เมื่อผู้เป็นคุณนั้นไม่มีลูก พวกเขาจะขอพระเจ้าให้ประทานลูกๆ แก่พวกเขา และแล้วเมื่อพวกเขามีลูก พวกเขาจะดูแลลูกอย่างดีมาก พวกเขาให้การศึกษาแก่ลูก และแล้วเมื่อลูกของเขาโตขึ้น พวกเขาจะขอให้ลูกของเขาหาเลี้ยงชีพตนเอง พ่อนั้นก็ดูแลลูกๆ ของเขาและทำให้เขานั้นมีค่า ดังนั้นเขาจึงเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ ของเขา พ่อนี้ก็รับใช้ลูกๆ และนำลูกกลับไปกับท่าน พ่อทางร่างนั้นก็คิดว่าลูกๆ ของเขานั้นจะเติบโตและดำเนินธุรกิจของตนเอง และแล้วก็จะรับใช้พ่อแม่เมื่อพ่อแม่แก่ชรา พ่อนี้ไม่ได้ของานรับใช้ใด ๆ เพื่อตัวท่านเอง ผู้เดียวนี้ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อทางร่างนั้นก็เชื่อว่าเป็นหน้าที่ของลูกๆ ของเขาที่จะดูแลเขาตราบเท่าที่เขาใช้ชีวิตอยู่ เขานั้นมีความปรารถนา พ่อนี้พูดว่าพ่อทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนอย่างยิ่ง! ไม่ว่าผู้อื่นนั้นทำอะไรก็ตามแน่นอนที่พวกเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้น ผู้นี้คือพ่อของทั้งหมด ท่านพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ ลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งอย่างยิ่ง! พ่อเป็นเพียงนายของบราห์มัน ลูกเองก็ได้กลายเป็นเช่นนั้น แต่ลูกได้รับอาณาจักรด้วยเช่นกันและแล้วก็สูญเสียไป พ่อไม่ได้รับอาณาจักรและพ่อก็ไม่ได้สูญเสียอาณาจักร นี่คือการทบทวนของพ่อในละคร ลูกๆ ก็เฝ้าแต่หาความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขของลูก ผู้อื่นทั้งหมดก็เพียงแต่ร้องขอความสงบ กูรูเหล่านั้นก็พูดว่าความสุขนั้นเป็นเหมือนกับมูลกา เพราะเหตุนี้เองพวกเขาก็ต้องการความสงบเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถรับรู้ได้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับความสุข พ่ออธิบาย: เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้มรดกแห่งความสุขและความสุขแก่ลูก ไม่มีกูรูใดๆ ในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นไม่มีราวัน นั่นคืออาณาจักรของพระเจ้า ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งเหล่านี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ดังนั้นลูกๆ ควรจะเข้าถึงสิ่งเหล่านี้อย่างดีมากและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันและที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี พวกเขาอยู่ในความมืดมากใช้ไหม ได้มีการจดจำกันว่าพวกเขานั้นกำลังหลับใหลในการหลับใหลของกุมภกรรณ ชัยชนะของพินดาวาสเป็นที่จดจำ ลูกคือบราห์มัน เพียงบราห์มันเท่านั้นที่สร้างไฟบุชาญนี่ คือไฟบุชาญรูดร้าของพระเจ้าที่สำคัญที่สุดที่ไม่มีขีดจำกัดและยิ่งใหญ่ที่สุด มีไฟบุชาญที่มีขีดจำกัดหลายประเภท ไฟบุชาญของรูดร้าสร้างขึ้นมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ไม่มีไฟบุชาญใดในยุคทองและยุคเงินเพราะไม่มีเรื่องของภัยพิบัติที่นั่น ไฟบุชาญทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด ไฟบุชาญนี้ไม่มีขีดจำกัด ไฟบุชาญนี้ที่ซึ่งต้องมีการทำการสังเวยที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นสร้างขึ้นมาโดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ภายหลังจากนั้นจะไม่มีไฟบุชาญใดๆ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ไฟบุชาญที่ไม่มีขีดจำกัดนี้สร้างขึ้นมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และทั้งโลกเก่านั้นก็ถูกสังเวยลงไปในนั้น นี่คือการบุชาญที่ไม่มีขีดจำกัดของความรู้ของรูดร้า สิ่งหลักที่นี่คือความรู้และโยคะ โยคะหมายถึงการจดจ่อกับสิ่งถึง คำว่า “การจดจ่อกับสิ่งถึง” นั้นหวานขึ้นอย่างยิ่ง ในขณะที่คำว่า “โยคะ” นั้นธรรมดาอย่างยิ่ง ไม่มีใครเข้าใจความหมายของโยคะ ลูกอธิบายได้ว่าโยคะหมายถึงการจดจำพ่อ บาบา ท่านได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา! ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา ท่านได้มาอีกครั้ง! เราได้ลืมท่านไปแล้ว! ท่านเคยให้อำนาจในการปกครองแก่พวกเรา เวลานี้ท่านได้มาและพบปะอีกครั้ง! อย่างแน่นอนที่เราจะทำตามศรัทธาของท่าน ลูกต้องพูดกับตนเองในวิธีนี้ บาบา ท่านกำลังแสดงหนทางที่ดีมากแก่ฉัน ฉันลืมสิ่งนั้นทุกๆ วงจร เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นว่าลูกนั้นจะไม่ลืม เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เพียงด้วยการจดจ่อกับสิ่งถึงนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของลูก เป็นเพียงเมื่อพ่อมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกเท่านั้นที่พ่ออธิบายแก่ลูก จนกระทั่งถึงเวลานั้นลูกก็เฝ้าแต่ร้องเพลง: ท่านคือผู้จัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกร้องสรรเสริญนี้แต่ลูกก็ไม่ได้เข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวง

วิญญาณสูงสุด เวลาที่ลูกเข้าใจว่าบทบาทที่ไม่สูญสลายนั้นถูกบันทึกไว้ในจุดที่สดแสนเล็ก พ่ออธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่า เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ท่านเป็นเหมือนกับพระอาทิตย์ที่ไม่ได้มีวันหรือสลับ พ่อฉันเฝ้า แต่สอนลูกในฐานะครู มีลูกๆ มากมายอย่างยิ่ง ให้มองดูว่าชั้นเรียนนี้มีทศวรรษเพียงไร มองดูว่ามีใครบ้างกำลังศึกษาอยู่ที่นี่ แม้แต่หญิงที่ไร้เดียงสา ผู้ที่ไม่มีคุณธรรมและผู้รู้ๆ ก็จะมาและนั่งที่นั่นในวันหนึ่ง หญิงที่แก่ชราและเด็กเล็ก ๆ นั้นก็กำลังนั่งอยู่ที่นี่ ด้วยเช่นกัน ลูกเคยเห็นชั้นเรียนเช่นนี้ไหม? ที่นี่มีความเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึง เป็นการจดจำระลึกถึงที่ใช้เวลา การ ทำความเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงนั้นเป็นความรู้ด้วยเช่นกัน มีความรู้เพื่อการจดจำระลึกถึงด้วย มีความรู้สำหรับ อธิบายวงจรด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าการเยียวตามธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติที่จริงแท้ ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาบิสุทธิอย่าง สมบูรณ์ การเยียวเหล่านี้เป็นไปเพื่อร่างกาย ในขณะที่การเยียวนี้เป็นไปเพื่อดวงวิญญาณ อัลลอยนั้นก็ปะปนอยู่ในดวง วิญญาณ ทองแท่นนั้นก็ทำเครื่องประดับแท้ ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบานั้นได้มาที่นี่เป็นการส่วนตัว แน่หนที่ลูกๆ ต้องจดจำพ่อ เวลาที่ พวกเราต้องกลับบ้าน พวกเราต้องไปจากฝั่งนี้สู่อีกฝั่งหนึ่ง จดจำพ่อ มรดก และบ้านของลูก นั่นคือบ้านแห่งความเยียบสงบที่หวาน ชื่น ความทุกขนั้นเกิดขึ้นจากความไม่สงบ ในขณะที่ความสุกนั้นมีประสบการณ์ของความสงบ ในยุคของลูกมีความสงบ ความสุข และความมั่งคั่ง ลูกมีทุกสิ่ง ไม่มีเรื่องของการบรรพหรือการทะเลาะเบาะแว้งที่นั่น ความโล่งที่เพียงลูกๆ ควรจะมีความกลับมา สาโทประธาน, เป็นทองแท้ เพราะเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกกำลังได้รับอาหารทางจิตที่ซึ่งลูกต้อง เคี้ยวและย่อย พวกเราได้ยินประเด็นหลักใดในวันนี้? ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า 2 ประเภทของการจาริกแสวงบุญ, ทางจิต และทางร่าง ซึ่งการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เท่านั้นที่มีประโยชน์ พระเจ้าพูด: มานมานะภาพ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 การทำลายล้างนี้เป็นไปเพื่องานสิริมงคลและดังนั้นลูกต้องไม่หวาดกลัว จากการมีสำนึกรู้ว่าพ่อที่ให้คุณประโยชน์ทำให้ เราทำงานที่เป็นคุณประโยชน์เท่านั้น ด้วยการจดจำสิ่งนี้ให้อยู่ในความสุขเสมอ
- 2 มีความโล่งใจเดียวอย่างสม่ำเสมอที่จะกลับมาสาโทประธาน, เป็นทองแท้ และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เฝ้าแต่ เคี้ยวและย่อยอาหารทางจิตที่ลูกได้รับ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น และใช้ร่างกายของลูกในการตระหนักรู้ว่าร่างกายเป็นสิ่งที่ได้รับมอบด้วยความไว้วางใจสำหรับงานรับใช้
เช่นว่าถ้าเป็นของผู้อื่นฝากไว้ที่เรา เราจะไม่มีความเป็นเจ้าของ และจะไม่มีความผูกพันยึดมั่น ฉะนั้นร่างนี้ก็เป็นของ ฝากไว้เพื่องานรับใช้ของพระเจ้า พ่อทางจิตได้ให้ร่างนี้แก่เราด้วยความไว้วางใจและดังนั้นแน่อนที่เราจะเฝ้าจดจำพ่อ โดยการพิจารณาว่าร่างได้รับมาด้วยความไว้วางใจ ก็จะมีความเป็นจิตวิญญาณและไม่มีความผูกพันยึดมั่นว่าเป็นของ ลูก นี่เป็นวิธีที่ง่ายดายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ฉะนั้นเวลานี้ จงให้สภาพ ของการเป็นดวงวิญญาณได้ปรากฏขึ้นมา

คติพจน์: เพื่อที่จะไปอยู่ในสภาพปลดเกษียณ จงขีดเส้นใต้การมีความบริสุทธิ์ในสายตาและทัศนคติของลูก

สัมผัสกับสภาพเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา:

- 27) เปิดสวิตช์ของความสุขและความซาบซึ้งภายในและท้องที่เวิร่รอบโลก รับลำแสงของพระอาทิตย์แห่งความรู้ และความ เยือกเย็นของดวงจันทร์ที่นั่น ให้ท้องที่เวิร่ทั้ง 3 โลกด้วยวิมานของสติปัญญาและด้วยน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะเอื้อต่ออัน ทั้ง สองของความซาบซึ้งทางจิตและความสุข

*** โอม ขานติ ***